

Μία ώρα πίσω βάζουμε τα ρολόγια την Κυριακή που μας έρχεται

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Μία ώρα πίσω βάζουμε τα ρολόγια την Κυριακή που μας έρχεται, καθώς τίθεται σε ισχύ και πάλι η χειμερινή ώρα.

Έτσι, την Κυριακή 26 Οκτωβρίου στις 4 τα ξημερώματα οι δείκτες θα πρέπει να δείχνουν 3.

Χωρίζουμε την ώρα σε «θερινή», η οποία ισχύει κατά τους θερινούς μήνες, δηλαδή από τα τέλη Μαρτίου μέχρι τα τέλη Οκτωβρίου και σε «χειμερινή» που ισχύει την υπόλοιπη περίοδο.

Γιατί όμως δύο φορές το χρόνο αλλάζουμε την ώρα στα ρολόγια μας και ποια από τις δύο είναι η «κανονική» ώρα;

Η «σωστή», ή καλύτερα, η ηλιακή ώρα είναι η χειμερινή. Η θερινή ώρα δεν είναι τίποτε άλλο, παρά ένας τρόπος που επινοήθηκε για να εξοικονομούμε ενέργεια.

Στην Ελλάδα, όπως και στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το μέτρο αλλαγής της ώρας εφαρμόζεται ανελλιπώς από το 1975, καθώς κάποιες προσπάθειες που είχαν γίνει νωρίτερα δεν είχαν μόνιμο αποτέλεσμα.

Πρώτος ο Βενιαμίν Φραγκλίνος το 1784, αν και δεν μίλησε για αλλαγή ώρας, πρότεινε, με ανώνυμη επιστολή του σε εφημερίδα του Παρισιού, να ξυπνούν όλοι

μία ώρα νωρίτερα τους θερινούς μήνες.

Με αυτόν τον τρόπο, θα μπορούσαν να εξοικονομήσουν ενέργεια (και, συνεπώς, να κάνουν οικονομία), καθώς θα έκαιγαν λιγότερα κεριά, εκμεταλλευόμενοι το φυσικό φως. Μάλιστα, υπολόγισε και το οικονομικό όφελος, που θα προέκυπτε από μία τέτοια κίνηση.

Το μέτρο της θερινής ώρας, όμως, με τη μορφή που εφαρμόζεται σήμερα, οφείλεται στο Νεοζηλανδό εντομολόγο και αστρονόμο, Τζορτζ Χάντσον, ο οποίος πρότεινε με άρθρο του το 1895 να αλλάζουμε τα ρολόγια μας το καλοκαίρι κατά 2 ώρες.

Ωστόσο, πολλές φορές, η πρωτιά αποδίδεται λανθασμένα στο Βρετανό ερευνητή, Γουίλιαμ Γουίλετ, ο οποίος πρότεινε με άρθρο του που δημοσιεύτηκε το 1907, να αλλάζουμε τα ρολόγια μας κατά 80 λεπτά της ώρας.

Τι κερδίζουμε, αλλάζοντας την ώρα;

Η ιδέα πίσω από το μέτρο της θερινής ώρας είναι ότι, γυρίζοντας τα ρολόγια μας μία ώρα μπροστά τους καλοκαιρινούς μήνες, κερδίζουμε μία ώρα παραπάνω ηλιακό φως κάθε ημέρα και, συνεπώς, εξοικονομούμε μεγάλα ποσά ενέργειας.

Αν τα βάλουμε κάτω, μπορούμε να υπολογίσουμε εύκολα ότι κατά τους επτά μήνες που διαρκεί συνολικά το μέτρο της θερινής ώρας, εξοικονομούμε μέχρι και 210 ώρες ηλεκτρικής ενέργειας, απλώς εκμεταλλευόμενοι τον ήλιο.

Βέβαια, το μέτρο αυτό δεν έχει μεγάλη χρησιμότητα σε κάποιες περιοχές, όπως, για παράδειγμα, γύρω από τους πόλους ή κοντά στον Ισημερινό.

Συγκεκριμένα, στις περιοχές κοντά στο Βόρειο και το Νότιο πόλο, όπου, λόγω του γεωγραφικού πλάτους των περιοχών αυτών, η ανατολή και η δύση του ήλιου διαφοροποιούνται σημαντικά στη διάρκεια του έτους, η αλλαγή κατά μία ώρα θα είχε ελάχιστη επίδραση.

Αντίστοιχα, σε περιοχές γύρω από τον Ισημερινό η διαφοροποίηση του ηλιακού φωτός μέσα στο έτος είναι μικρή, με αποτέλεσμα και πάλι η αλλαγή ώρας να μην έχει νόημα.

Πηγή: laikoyra.gr